

LBRIS

We know
books

Călător pe mapamond

Oslo și Bergen

AD LIBRI

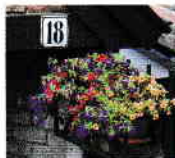
Cuprins

 OSLO	5
<i>Velkommen til Oslo!</i>	5
Introducere	6
Repere istorice	8
Cele mai interesante 10 atracții turistice din Oslo	12
Cele mai interesante 10 experiențe din Oslo	16
 Karl Johans gate	23
 Kvadraturen – centrul istoric	41
 Rådhuset și Aker Brygge	55
 Peninsula Bygdøy	67
 Zonele de vest și nord: Vigelandsparken și Nordmarka	83
 Zonele de est și nord-est	101
 Insulele din Oslofjorden	125
 Recomandări	131
 Informații utile	145
 BERGEN	153
 Index	186

Velkommen til Oslo!

Introducere	6
Repere istorice	8
Cele mai interesante 10 atracții turistice din Oslo	12
Cele mai interesante 10 experiențe din Oslo	16

Introducere

În nicio altă capitală europeană nu veți avea mai puternic sentimentul că natura aparține orașului ca în Oslo. Situată la extremitatea nordică a Oslofjorden, capitala Regatului Norvegiei se întinde, ca un amfiteatru natural, între apele fiordului (care nu este propriu-zis un fiord, ci un golf), la sud, și dealurile împădurite *marka*, la nord, est și vest. De fapt, aproape jumătate din suprafața orașului este acoperită de păduri. Astfel stând lucrurile, nu este deloc greu de înțeles pasiunea locuitorilor din Oslo pentru schi și navigație, precum și pentru alte sporturi, cum ar fi ciclismul și alpinismul. Sportul face parte din stilul de viață al norvegienilor și are o importanță vitală pentru ei, fie că este vorba de oameni simpli sau de capete încoronate – membrii familiei regale nu au făcut niciodată un secret din abilitățile lor sportive și chiar s-au remarcat adesea în competiții. Pe scurt, Oslo este destinația perfectă pentru cei cărora le plac activitățile în aer liber, pentru că în orice punct din oraș v-ați afla nu sunteți niciodată mai departe de 15-30 de minute de natură – fie că este vorba de

cele 40 de insule risipite în Oslofjorden, fie de parcurile amenajate pe 8 km de-a lungul râului Akerselva, fie de celebra trambulină pentru sărituri cu schiurile de la Holmenkollen și cele 14 pârtii de schi din Tryvann Vinterpark din Nordmarka, fie de plajele din peninsula muzeelor, Bygdøy, fie de cele peste 300 de lacuri din oraș și împrejurimi, fie de traseele însumând peste 2.600 km din Oslomarka, perfecte pentru drumeții, mers cu bicicleta și schiat. Dacă ajungeți în Oslo, încercați așadar să combinați vizitarea obiectivelor turistice cu puțin sport și bucurați-vă de peisajele norvegiene – învăluite în acea lumină specială, cu o intensitate deosebită, specifică țărilor nordice. Și mai ales nu uitați să adoptați atitudinea față de natură a localnicilor, care și-au făcut o filozofie de viață din zicala *Ut på tur, aldri sur* (*Orice urmă de tristețe dispăre când pornești în drumeție*). Poate acesta să fie secretul care îi face să zâmbească mereu și să fie întotdeauna calzi și binevoitori – în ciuda prejudecăților pe care le au cei din restul Europei că nordicii ar fi prin definiție reci și distanți.

LBRIS

We know books

Să nu vă imaginați însă că cele două coordonate de bază ale orașului – „fjordul” și pădurile – l-au condamnat la statutul unui târg toropit, prins sub fascinația naturii înconjurătoare. Oslo reușește performanța să fie în același timp „cel mai mare sat din lume”, cum îl etichetează admirativ mulți, și o metropolă modernă și cosmopolită, declarată unul dintre cele mai bune locuri din lume unde și-ar putea dori cineva să trăiască. După descoperirea zăcămintelor de petrol din Marea Nordului la sfârșitul anilor 1960, Norvegia a devenit una dintre cele mai bogate țări din lume, iar Oslo, capitala sa, a ajuns să figureze în topul celor mai scumpe zece orașe din lume. Ca o consecință firească, prosperitatea și nivelul ridicat de trai au atras imigranți din toate părțile lumii, din estul Europei până în Africa și Asia, așa că astăzi Oslo oferă imaginea unui adevărat mozaic multietnic și multicultural. Norvegia a semnat acordul Schengen, dar nu este membră a Uniunii Europene, și asta la dorința populației, care a votat de două ori împotriva, la referendumurile din 1972 și 1994. Miza acestei hotărâri a fost păstrarea monarhiei, a controlului asupra resurselor naturale și a individualității fermelor rurale.

Prosperitatea orașului a adus și ambițioase proiecte de dezvoltare pe termen lung, cum ar fi cele din zona Vaterland și a cheiului Bjørvika. Acestea au schimbat spectaculos fața multor zone ale capitalei, cum a fost cazul cu Aker Brygge, care dintr-un fost șantier naval a devenit un complex comercial și rezidențial trendy, concentrând cele mai bune restaurante, cafenele, puburi, baruri și magazine din oraș. Au fost renovate zonele Frogner și Majorstua, care astăzi sunt cele mai cochete cartiere din Oslo, și a fost construită clădirea în formă de aisberg a Operei, probabil cea mai reușită realizare a arhitecturii moderne norvegiene. Fostul cartier muncitoresc Grünerløkka a renăscut din propria cenușă, devenind un cartier al artiștilor și tinerilor, iar fostele fabrici din zona industrială de-a lungul râului Akerselva au fost reconvertite în spații multifuncționale.

Promovat deopotrivă ca o capitală a naturii și culturii, Oslo este asociat cu numele lui Henrik Ibsen, fondatorul teatrului modern, al pictorului Edvard Munch, un pionier al expresionismului, și al lui Gustav Vigeland, ale cărui sculpturi (în număr de 212) formează un muzeu în aer liber unic în lume, precum și cu moștenirea vikingă – nu uitați să vizitați cel mai bine păstrate corăbii vikinge din lume la Vikingskipshuset din Bygdøy – și cu Premiul Nobel pentru Pace – singurul Premiu Nobel decernat în afara Suediei, de un comitet format din cinci membri aleși de Parlamentul Norvegiei.

Cu o suprafață (cca 450 km²) de două ori mai mare decât cea a Bucureștiului și un număr de locuitori (cca 600.000) de trei ori mai mic, Oslo (pe care norvegienii îl pronunță *Uşlo*) pare orașul ideal pentru cei cărora le plac natura, drumetiile și activitățile în aer liber, dar vor să se bucure și de deliciale vieții urbane.

Oslo, în cifre

- Suprafața: 454 km²
- Locuitori: 580.000
- Densitate: 1,2/km²
- Suprafața acoperită de pădure: 242 km²
- Suprafața acoperită de apă: 27 km²
- Numărul lacurilor situate între limitele orașului: 343 (dintre care cel mai mare este Maridalsvannet)
- Lungimea Oslofjorden: 100 km
- Numărul insulelor din Oslofjorden: 40 (dintre care cea mai mare este Malmøya)
- Lungimea totală a pârtiilor de schi din Nordmarka: peste 1.000 km
- Lungimea totală a traseelor marcate din Nordmarka: 1.200 km
- Lungimea totală a traseelor marcate din Oslomarka: 2.600 km
- Cea mai mare altitudine: Kirkeberget (629 m)

Repere istorice

Epoca de piatră

Teritoriul de azi al orașului Oslo a fost locuit încă din preistorie, după cum dovedesc tumulii funerari și gravurile rupestre *helleristninger*, cu o vechime de 5.000 de ani, descoperite pe dealul Ekeberg (► 121), la est de centrul actual, în campusul universitar de la Blindern și pe Niels Juels gate, în zona din spatele Palatului Regal (acestea din urmă sunt expuse în secția de anticități (Oldsaksamlingen) a Muzeului Universitar al Patrimoniului Cultural ► 32).

793

Vikingii atacă Lindesfarne, lângă coasta estică a Angliei, iar în următorii 200 de ani se răspândesc în alte zone ale Europei, printre care și Norvegia.

secolul al IX-lea

Harald Hårfagre (cca 872-930) devine primul rege al Norvegiei. Încetul cu încetul începe să fie adoptat creștinismul.

cca 1000

Întemeierea orașului Oslo, probabil de către regele viking Harald Hardråde, care a construit o curte regală la gura de vărsare a râului Alna, în Gamlebyen (► 119), la baza dealului Ekeberg. În 1066, regele întreprinde o expediție în Anglia, pentru a pretinde tronul țării, dar este ucis în bătălia de la Stamford. Fiul acestuia, Olaf Kyrre, a fost rege al Norvegiei între 1067 și 1093 și este considerat întemeietorul orașului Bergen (1070).

1100

Numirea primului episcop la Oslo.

secolul al XII-lea

O perioadă de prosperitate, datorată înfloririi comerțului, sub domnia regelui Håkon Håkonsson (1217-1263) și a fiului său Magnus al VI-lea Lagabøte (1263-1280).

1262

Islanda, Groenlanda și Insulele Feroe acceptă autoritatea coroanei norvegiene, sub care vor rămâne până în 1397.

1299

Regele Håkon al V-lea (1299-1319) construiește fortăreața Akershus. În timpul domniei aceluiași rege, curtea regală este mutată de la Bergen la Oslo, care devine capitala Norvegiei.

1348

Marea Ciură nimicește jumătate din populația orașului.

1381

Ca urmare a unei alianțe dinastice, Norvegia va rămâne într-o uniune personală cu Danemarca până în 1814.

1397

În urma acordului de la Kelmar, Norvegia, Suedia și Danemarca formează o uniune (*Kalmarunionen*).

1523

Uniunea celor trei țări se dizolvă, însă Norvegia devine oficial provincie daneză în 1536 și este condusă de guvernatorii danezi în următoarele trei secole, până în 1814. Perioada dominației daneze de la 1397 până în 1814 a rămas cunoscută în istorie

ca *Somnul de 400 de ani*, pentru că țara a cunoscut o stagnare la toate nivelurile, iar economia locală s-a bazat exclusiv pe pește și lemn.

secolul al XVI-lea

Are loc reforma protestantă, iar luteranismul se răspândește în Scandinavia.

1624

Vechiul oraș medieval Oslo a fost complet distrus în urma unui incendiu (al paisprezecelea care a devastat orașul), iar regele Danemarcei și Norvegiei, Christian al IV-lea, a hotărât să-l reconstruiască la adăpostul fortăreței Akershus. Astfel a apărut un nou oraș, care a fost botezat Christiania, după numele regelui danez.

1811

Înființarea Universității din Christiania (Oslo).

1814

În urma înfrângerii Danemarcei în războaiele napoleoniene, uniunea

danezo-norvegiană este dizolvată și, pe data de 17 Mai (azi, ziua națională a Norvegiei), la Eidsvoll, la cca 70 km nord-est de Oslo, este semnată Constituția norvegiană, având la bază modelul american și francez, și este înființat Stortinget, Parlamentul norvegian. Cum țara fusese de fapt cedată de Danemarca Suediei, regele acesteia o invadează; neputând face față unui război, Norvegia se vede nevoită să accepte o altă uniune, de astă dată cu Suedia. Urmează o perioadă de dezvoltare, iar Norvegia își revine din amorțeala în care a fost prinsă în ultimele patru secole.

1848

Construirea Palatului Regal (*Slottet* sau *Det Kongelige Slot*).

1866

Construirea clădirii Parlamentului (*Stortinget*).

1877

Ortografierea oficială a numelui orașului Christiania drept Kristiania,

LBRIS

We know
books

dintr-un soi de spirit naționalist (pe considerentul că litera K este mai reprezentativă pentru limba norvegiană veche decât litera C: comparați varianta daneză Christian IV cu cea norvegiană *nynorsk*, Kristian IV).

1901

La Oslo se decernează primul Premiu Nobel pentru Pace.

1905

Norvegia își câștigă independența, separându-se de Suedia pe 7 iunie. Håkon al VII-lea este încoronat rege.

1920

Norvegia intră în Liga Națiunilor (precursoarea Organizației Națiunilor Unite).

1925

Pe data de 1 ianuarie este readoptat vechiul nume al orașului, Oslo, în urma unui decret parlamentar.

1940

Germania invadează Norvegia, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, și impune un guvern marionetă, sub conducerea trădătorului Vidkun Quisling. Regele Norvegiei se refugiază în Anglia, de unde se va întoarce la sfârșitul războiului.

1945

După încheierea războiului, Norvegia devine una dintre țările fondatoare a Organizației Națiunilor Unite și totodată se alătură NATO, în 1949.

1952

Oslo găzduiește a șasea ediție a Jocurilor Olimpice de Iarnă.

1969

Descoperirea zăcămintelor de petrol din Marea Nordului aduce

redresarea spectaculoasă a industriei și o prosperitate fără egal, iar Norvegia devine în următorii ani una din țările cu cel mai ridicat nivel de trai din Europa.

1972

Consultați prin referendum, norvegienii votează împotriva intrării în Comunitatea Economică Europeană.

1991

Ceremonia de încoronare a actualului rege, Harald al V-lea, în Catedrala Nidaros din Trondheim.

1994

Norvegienii votează, pentru a doua oară, împotriva intrării în Uniunea Europeană.

1998

Deschiderea Aeroportului Oslo la Gardermoen.

2000

Oslo aniversează 1.000 de ani de existență.

2001

Prințul moștenitor Håkon Magnus se căsătorește cu Mette-Marit Tjessem Høiby, ceremonia religioasă oficiindu-se în Domkirken.

2005

Aniversarea a 100 de ani de la proclamarea independenței. Deschiderea Centrului Nobel pentru Pace, la Oslo.

2006

Aniversarea a 100 de ani de la moartea dramaturgului Henrik Ibsen și redeschiderea Muzeului Ibsen.

2008

Inaugurarea Operei Naționale a Norvegiei, construite pe cheiul Bjørvika.

ERIS

We know books